

متن پرسش

سلام علیکم: در جایی فرمودید: «علت غم عصر جمعه این است که روح دلش در حال و هوای عالم غیب است ولی ما آن را مشغول بازی های دنیایی کرده ایم.» اگر ما روح را مشغول بازی دنیایی کرده باشیم، مسلماً روح دیگر نباید حواسش به آن عالم باشد که ناراحت شود، چون اصل را بدن مادی و دنیا گرفته است. و از طرفی این من هست که با اراده و اختیار سمت کارهای دنیایی می‌رود. مسلماً انسان با رضایت خاطر و از روی اراده این کار را انجام می‌دهد، و از طرفی هم اراده مربوط به روح است، پس چطور ممکن است روح ناراحت شود در حالی که اراده کننده و تصمیم گیرنده خود اوست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: روح یا نفس ناطقه‌ی انسان دارای طیف گسترده‌ای است، از فطرت تا غریزه. درست در همان موقعی که مطابق غریزه عمل می‌کند فطرت، اظهار نارضایتی می‌نماید. موفق باشید